

BRATTE.

Bratte, en man samtida med Lucia i Brattås, Palne i Wigge och Sjul i Kärvsta m fl, torde även han ha varit en betydande och myndig man.

Många sägenberättare hålla före, att Bratte bodde i Brattås mitt emot Luciaböle, att han för sin tid varit en storman på Brattvallsgården i Lo by.

Mycket talar för denna senare tradition, då man vet att han varit i vikingafärder och att han har sin grav ute på udden i Stödesjön vid Lo anhaltsstation. Det var ju givet, att en viking skulle hava sitt gravställe vid vatten.

Om Bratte verkligen haft sin bolstad i Brattås, skulle han givetvis efter tidens sed haft sin hög i Brattås, men sådan saknas vid hans uppgivna bolstad. Annat blir förhållandet i Brattvall.

Kan man möjligen förmoda att det samtidigt funnits två män med namnet Bratte eller att samme man Bratte haft hemvist både i Brattås och Brattvall?

Detta förefaller mindre troligt. Nordenström anför i sin bok:

"Därsammastäds (Brattås) har en i sin tid rik och anseelig man samt god smed bott, vilken hetat Bratte, på vilkens ankomst man skall måst hava väntat innan Prästen fick hålla tidedgård, och skulle man inte få lov att ringa, förrän dönen av Brattes resetyg hördes ifrån Ökne bro: skedde annorledes så for gubben i iver förbi och satte av ända till Tuna kyrka, såsom det säges hänt en julmorgon."

Bratte körde alltid med älgar och gick om vintern klädd i en mudd av bäverskinn.

Bratte i Brattås skall hava varit en skicklig smed. Intill våra dagar har alltid i Brattås funnits goda smeder.

Om Bratte i Brattvall berättas det, att han skulle hava varit en god stallborder i Palne under deras vikingafärder och att de gemensamt utfört mången skön bedrift och vunnit rikt byte i främmande land.